

### אוסטרליה מתעוררת

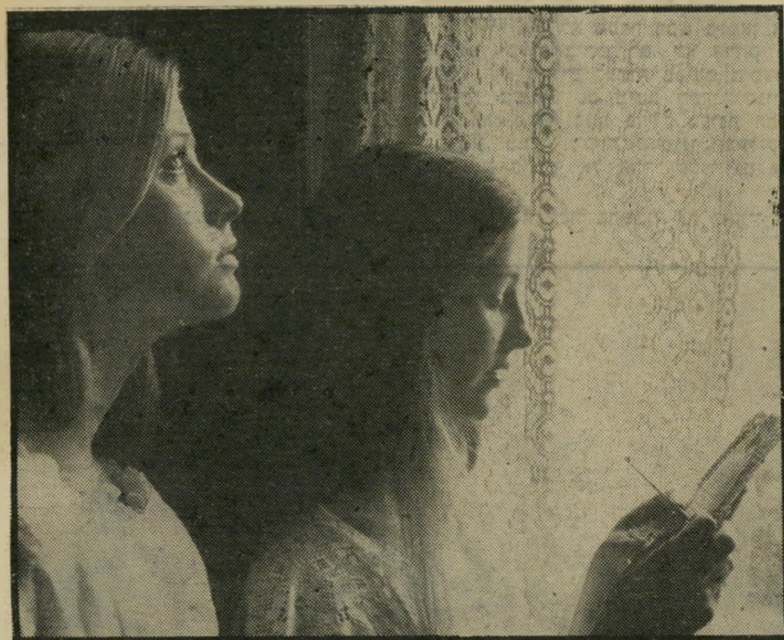
משהו בכל־זאת קורה למפיצי־הסרטים ברץ. אחרי שנים ארוכות שבהם המוצר ריב היחידים שייבאו לישראל לא חרגו מן השיגרה המיסחרית המקובלת, וכל מח" שבה על חידוש או ריענון הרפרטואר העבירה בהם צמרמורת, מתרחבים באחד רונה האופקים. אחרי סרט קנאדי אחד נערה ושמה נורמנד, מגיע לישראל נציג בודד של תעשייה גוספת, השרוייה באחד רונה בתנופה גדולה — אוסטרליה. שם הסרט: פיקניק בצלע ההר.

דון מקנזי היה הסרט הראשון שבישר, בלונדון, את התעוררותם של הודונים הרחוקים שבצידו האחר של כדור־הארץ; תגובתם הראשונה של האנגלים היתה תי־ מהין. הם הלכו לראות סרט באנגלית, ולא הבינו אף מילה, וכפי שנהגו הצרפתים, כששמעו את הצרפתית של הקנדים, ביק־ שו מייד שכותרות בגוף הסרט יתרגמו להם את הנאמר על המסך. דון מקנזי ש־ תיאר את הרפתקתיו של בלש פרטי בעל שם זה, לא הגיע לישראל.

**בגיד ההתבגרות.** מאז עברו כבר כמה שנים והסרטים האוסטרליים, שהיו במשך תקופה ארוכה מיצרך לשוק הפנימי בלבד, החלו שואפים לראות מרחבים, כמה מן הנסיונות הפסודו־פורנוגרפיים שלהם זכו אפילו בהצלחה מיסחרית מסויימת, ובצידם צמחו והלכו כמה יוצרים רצי־ ניים, כפסטיבל־הסרטים האחרון בקאן, הי־ וו סירטיהם של האוסטרלים מקור־התעני־ יינות ניכר, כשהם יורשים מבחינה זו את הקנאדים והאיראנים, שהקדימו אותם. (ל־



ארוחת־בוקר בפנימיה לבנות בסרט „פיקניק בצלע ההר”  
אווירה ויקטוריאנית של תחילת המאה



שתי תלמידות הפנימיה קוראות שירי־אהבה  
חושניות רוטטת מתחת לשימלות־מלמלה

גיות הרוטטת מתחת לשימלות־המלמלה הצחורות של חניכות הפנימיה, המיסתורין של הטבע — כל אלה אינם רק רקע לסי־ פור אלא, מבחינות רבות, העיקר שבו. **בעיקבות הנעדרות.** והמיקרה ש־ היה כך היה: קבוצת נערות, מפנימיית־ הבנות של הגברת אפליארד, יצאה לטיול בחיק הטבע, לרגלי גוש־סלעים אפור הי־ ידוע בשם „סלע התלייה”, שלוש מהן, ו־ אחת המורות שהיתה עימן, נעלמו בנסי־ בות מיסתוריות. אחת התלמידות נמצאה כעבור כמה ימים, מחוסר־הכרה, בתוך נקיק סלע. שלוש האחרות נעלמו מבלי ל־ השאיר עקבות.

אל תוך הסיפור הזה משתרבב סיפור נוסף, זה של צעיר בריטי המבקר אצל מי־שפחתו במקום, רואה את הנערות בדר־ כן אל הסלע, ואינו יכול למחוק מזכרונו אחת מהן, החטובה והענוגה מכולן. הוא זה שיוצא לאחרי־מכן, יחד עם סייס כך גילו העובד אצל קרוביו, לחפש את עיק־ בות הנעלמות בהר, ומצליח למצוא את הנצולה האחת והיחידה.

פנימיות, האחד לבנים, השני לבנות; בשניהם מדובר על ההתעוררות המינית של גיל־ההתבגרות, ובשניהם מיוחסת חשי־ בות ניכרת למערכות־היחסים בין הממור־ נים על ההוראה במסודות אלה.

עד כאן, הדימיון, ומכאן והלאה — דר־ כיהם של שני הבמאים, טום שפינוי ו־ פיטר ויר, נפרדות. הראשון, שעשה את שמורת השטן, מצליח בצורה ממשית ביר־ תר להמחיש את כל הסכנות הטמונות ב־ חינוך הקאתולי החמור המתייצב נגד הטבע האנושי. הסרט זכה, ובצדק, כמעט בכל הפרסים של התעשייה האוסטרלית בשנה האחרונה.

**נערות שקופות.** את כל הפרסים שלא ניתנו לשמורת השטן, העבירו מייד אל פיקניק בצלע ההר של פיטר ויר, אשר יוצג בקרוב גם בישראל. סרט מזור זה, המבוסס על מיקרה שאירע, מהווה הישג מיוחד־במינו, ראשית לכל בשל היופי הפלאסטי הבלתי־רגיל שלו. הנוף הפראי, פני נערות שקופות, סלעים אפורים ומאיי־ מים, שמש בוהה ומסנוורת, כל אלה מת־ חברים יחד לסימפוניית־צבעים, המלווה כסימפוניה קוסמת לא־פחות של צלילים — מצד אחד, חלילו המיוחד של גיאורגה זאמפיר הרומני (שליווה גם את הבלונדי־ עם הנעל השחורה), ומצד שני הפרק הי־ אמצעי של הקיסר, קונצ'רטו מס. 5 ל־ פסנתר ולתימורת של בטהובן.

האווירה הוויקטוריאנית של תחילת ה־ מאה (המיקרה שעליו נסב הסרט אירע ב־ 1900), קצב־החיים דאז, האקלים האוסטר־ לי, מיבנה המעמדות החברתיים, החוש־



מורה חניכה שקיבחה עונש ב„פיקניק”  
סערה פנימית במעטה חיצוניות המורה